

JAUNAIS CEĻS

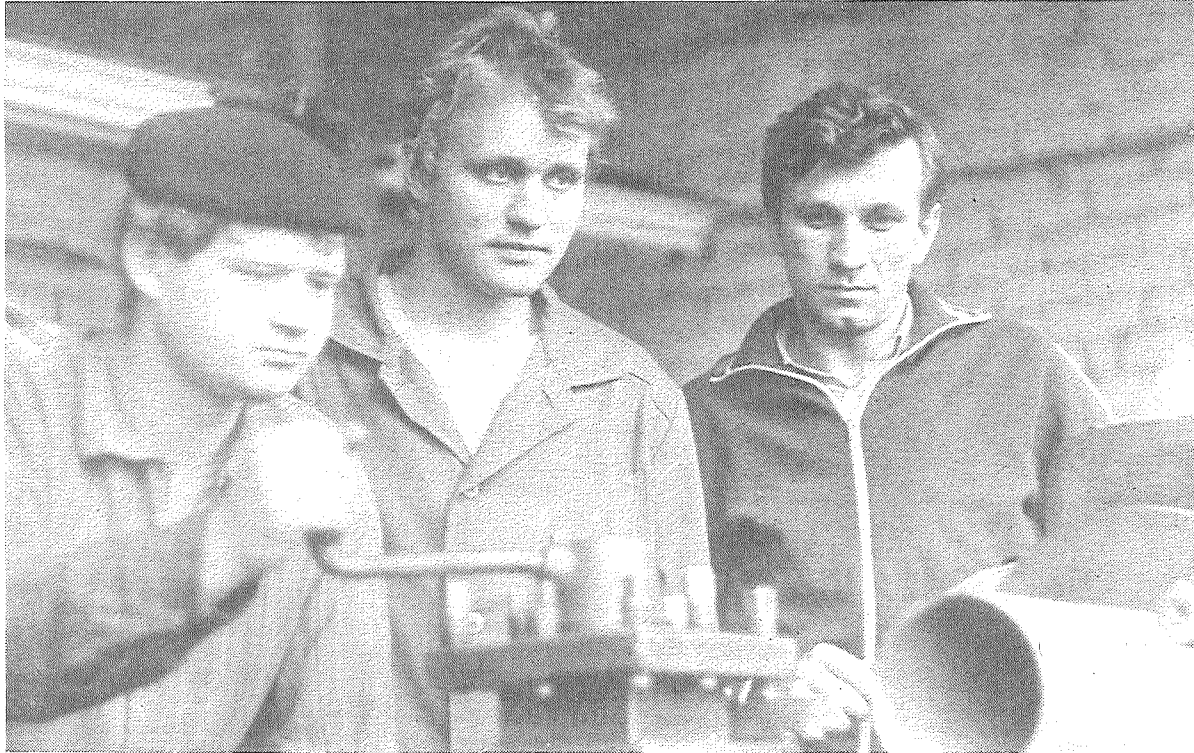
AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRIJ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

LAUKU DARBU STIPRĀ AIZMUGURE

Kolhoza mehanizatori droši jūtas, strādājot uz lauka. Pirmām kārtām jau paši rūpīgi gatavojušies tam, izmantojot remonta sezonas laiku, bet ne mazāk viņus drošina tas, ka vienmēr nomodā ir mehānisko darbinieku kolektīvs, kurš strādā uz vietas — atslēdznieki, metinātāji, virpotāji un citi.

Virpotāji ir trīs — Aleksandrs Kušnerovs, Vasilis Terentjevs, nesen viņiem piebiedrojās arī jaunākais — Edmunds Lauskis. Viņi precīzi un laikā izpilda pasūtījumus, strādā ar garantiju. Katrai detaļai, ko apstrādājuši, droši var likt kvalitātes zīmi. Darba viņiem netrūkst, vēl vairāk tā būs labības novākšanas cēlienā. Bet tas nebaida. Vienlaicīgi viņi veic arī sava ceļa labiekārtošanu, pārvieto iekārtu, lai darbs kļūtu parocīgāks.

ATTEĻA: virpotāji Aleksandrs Kušnerovs, Edmunds Lauskis un Vasilis Terentjevs. A. MEZMAĻA foto

Drīz mājup līgos raža

Kad lauki ieguvuši zelta krāsu, zemkopējiem sākas darba svētki, kas turpinās līdz pat brīdim, kamēr pēdējais grauds ieslidējis apcirkni pie citiem. Laukos tad ligani slīd kombaini, aiz tiem svarīgi solo stārķi, nolēmuši uzkrāt enerģiju pirms garā pārlidojuma uz Āfriku. Pa ceļiem uz kaltēm un glabātāvam ligo automašīnas ar graudiem kravas kastēs.

Jūlija nogale bija jo spriegs darba laiks jaunās, Polijas Tautas Republikā ražotās kaltes būvlaukumā — strādnieki centās nosacītājā laikā izpildīt savas saistības. Tagad te rit pēdējie sakārtošanas darbi. Ar tās stāšanās darba ierindā kalšu saimniecības jaudas tikpat kā dubultojās. Kombainiem uz lauka nenāksies stāvēt, lai arī to kolonna papildināta ar sešiem VDR ražotajiem jaudīgajiem agregātiem.

Ne cik tālu te ir linu jucekņa

zāvēšanas jaunā kalte — rotācijas tipa. Izmēģināta un pārbaudīta, apstrādājot rapša sēklas. Vēl viena garantija tam, ka darbosies bez kļūmēm, ir kolektīva gādība. Bet šo kolektīvu vada daudz pieredzējis un lielisks šīs saimniecības pazinējs ar daudzu gadu darba stāžu — Juris Aukšmuksts. Viņa vadība notika gan jauno kalšu uzstādīšana un montāža, gan arī esošo remonts.

Iepriekšējos gados linu jucekni vajadzēja zāvēt pēc sentēvu paņēmiena — žuburos, — stāsta viņš. — Bija vajadzīgs daudz laika. Toties tagad mūsu rīcībā ir jaudīgā moderna kalte. Darbs veiksies. Labības saņemšanai arī esam jau pilnā gatavībā.

Pirmajos nopļautajos zālāju laukos sakuplojuši atāli — nolēmts atsākt zaļo granulu ražošanu, strādājot vienā mainā. Arī tas ir J. Aukšmuksta un viņa vi-

ru ziņā. Viņi pamet acis uz ciemata centru, kur balto mehānisko darbinieku jūsti. Vai kombainieri jau negrasās izbraukt uz druvām?

Pošas gan. Viņi nemiera apstēti jau labu laiku, tas tagad kļuvis jaušamāks. Arī līdz šim jēnei nonāk brīstošo druvu aromāts. Turklāt jau notikusi kombainu gatavības pārbaude — tā bija šīs nedēļas sākumā. Atklājās dažas kļūmes, tomēr kopumā pa ziemu remontā ieguldītais darbs atzīts par labu.

Tam tāpat gatavojas servisa dienesti. Izplānots mehānisko darbinieku darbs, tehniskās palīdzības sniegšana uz vietām laukos, apgāde ar rezervēs daļām. No jauna pa tirumiem pusdienlaikā braukās silto ēdienu izvadītāji.

Katru gadu nāk augusts, katru gadu tas atved ražas novākšanas spriego cēlienu. Un katru gadu no jauna visus saimniecības laudis aptver tā savādā trauksme, darba prieks, enerģija, saliedētība, kas tik raksturīgi šim cēlienam.

Ar agrofirmas stipendijām

Tuvojas 1. septembris — Zinību diena un jaunā mācību gada sākums. Jaunie laudis jau laikus izdomājuši, kurš ko darīs, kur mācīsies. Grupa jauniešu, kas šajā dienā pirmo reizi vērs dažādu skolu durvis, nodrošinājušies ar materiālo palīdzību, ko saņēms no agrofirmas.

Ar agrofirmas ieteikumiem un stipendijām jaunie cilvēki nosūtīti mācīties dažādos amatos. Viņu vidū ir Solveiga Ivdre, kura izlēmusi par Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju, Anna Sondore un Māris Stabulnieks — Višķu sovhoztehnikumu. Tatjana Šutova — Malnavas sovhoztehnikumu, Jevgeņijs Podskočevs — Jaunaglonas 58. profesionāli tehnisko vidusskolu. Natālija Lazareva — Rēzeknes pedagogisko skolu, Ināra Mežinska — Rīgas kooperatīvo tehnikumu.

Skaistai kļūt ik sētai

Mūsu zemes darba laudis gatavojas Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadu jubilejai. Svētku gaidu noskaņa aizrāvusi arī Riebiņu ciemu, iedzīvotāji tiem veita savu darbu, sasniegumus, jaunas ieceres. Bet svētkiem jāsapoši arī mājās, kurās dzīvojam. Izstrādāts nolikums par konkursa «Par skaistāko sētu» sarīkošanu.

Ciema izpildkomiteja iecerējusi šajā konkursā iesaistīt pilnīgi visus iedzīvotājus. Jo taču nevar un nedrīkst būt, ka viena māja saposta, bet otra turpat blakām kā Pelnrušķīte.

Pabērta lomā brīžiem nonākuši bijušo brigāžu un lopkopības fermu sarkanie stūrīši. Arī tagad te joprojām ir kolhoznieku saiešanas vietas, ierodas autoveikals.

Izveidota žūrijas komisija 5 cilvēku sastāvā, kurā darbojas izpildkomitejas locekļi, pastāvīgo komisiju locekļi un ieinteresēto sabiedrisko organizāciju pārstāvji. Konkurss sākas ar 1. augustu un turpināsies līdz novembrim — svētku priekšvakaram.

Kristine JONIKANE

KVALITĀTES DIENAS DEVĪZE: VAIRĀK SIEROŠANAI DERĪGA PIENA!

23. jūlijā siera rūpnīcas degustācijas zālē pulcējās rajona saimniecību galvenie zootehniķi un uzņēmuma vadošie darbinieki. Tā bija ražošanas un pārstrādes speciālistu kārtējā tikšanās piena kvalitātes dienā, kas šoreiz noritēja ar devīzi: vairāk sierošanai derīgu pienu. Šīs dienas kārtības jautājums ir svarīga problēma visam rajonam.

Sanāksmi atklāja agrofirmas ģenerāldirektora pirmais vietnieks Pēteris Zukulis. Viņš īsumā raksturoja stāvokli, kāds rajonā radies sierošanai derīgā piena ieguvē, klausītāju uzmanību pievērta individuālā sektora lomas palielināšanai, jo personiskās saimniecības, kā to jau pierādījušas, spējīgas dot lielu ieguldījumu piena rūpnīcībā.

Pēc tam runāja centrālās laboratorijas vadītāja Valentīna Deksa, kura iepazīstināja ar piena kvalitātes rādītājiem šā gada otrajā ceturksnī. Viņa sāka ar patikamo, nosaucot saimniecības, kuras rūpnīcai piegādāja visvairāk siera ražošanai noderīga piena. Tie ir kolhozi «Sarkanā ausma», kur ražotā piena 44,8 procenti šī gada sešos mēnešos bija derīgi sierošanai, Leņina saimniecība — 24,1 procenti, kā arī Dzeržinska kolhozi. «Nākotnē», vēl citas saimniecības. Tomēr, diemžēl, šāda piena īpatnība vēl gaužām mazs, izmantota tikai neliela daļa no līdzekļiem, ko agrofirma atvēlēja sierošanai derīgā piena ražošanas stimulēšanai.

Centrālās laboratorijas vadītāja skāra jau ilgi sāpošu rētu — piena aizvien vēl rodams inhibējošās vielas un rezultātā siers neiznāk. Viens no cēloņiem te ir tas, ka pienācīgi netiek mazgāti piena trauki, slaukšanas iekārtas — nedrīkst tās mazgāt tikai ar aukstu ūdeni. Vai arī pārcenšas — pārāk izšķērdīgi lieto mazgāšanas līdzekļus, tos kārtīgi nenoskalo.

Vēl viena sāpīga parādība ir mastīti. Pilnīgi tīru no tiem pienu siera rūpnīca saņem tikai no kolhoza «Sarkanā ausma».

Noslēgumā V. Deksa atgādāja, ka pēc mēneša agrofirmas siera rūpnīcā notiks visā mūsu republikā ražoto sieru skate konkurss — tam jāgatavojas visiem kopīgiem spēkiem.

Par sanitāro stāvokli piena lopu novietnēs runāja Olga Kivko. Pilnīgi visur netiek kārtībā uzturētās gumijas šūtenes, ar kurām slaukšanas aparātus pievieno piena vadam — tur parasti uzkrājas piena paliekas. Izīrīšanai vajadzīgas birstes garos kātos — nav tādu. Jāpadomā, kā šo deficītu novērst. Tādas birstes var pasūtīt izgatavot individuālā kārtā. Šūtenes jāmazgā arī no ārpuses. Rūpīgi jāseko pienu vadu krānu tīrībai — tie jāizmazgā pēc katras slaukšanas reizes. Tāpat rūpīgi jāizmazgā arī piena cisterna, kad atbrīvojas no vājpiena. Jālieto tikai emaljētie piena tanki.

Jārūpējas arī par kārtību palīgtelpās. Gaiteni jāuzslauka, nedrīkst glabāt priekšmetus un lietas, kas nepiederas fermās. Jāapkaro mušas, lai tās neiekļūtu (Turpinājums 3. lpp.)

Katru dienu pulksten 14.00 kolhoza dispečerpunktā pulcējas darbu operatīvās vadības stābs — ražošanas iecirkņu priekšnieki un viņu vietnieki, citu ražošanas struktūrvienību vadītāji, speciālisti.

Tiek izlemti visdažādākie jautājumi, kas skar saimniecības uzdevumu izpildi. Lopbarības sagādes no pirmā plāvuma spriegais cēliens aizvadīts sekmīgi, tagad dienas kārtībā ir gatavošanās labības novākšanai, tās norises organizēšana.

ZINĀTNIEKU LABORATORIJĀS

SISTĒMA «AUGSNE—RAŽA»

Rīgā, Jāņa Peļves ielā ir nams, ko pazīst visi mūsu republikas agronomijas dienesta, bet jo sevišķi augu aizsardzības, lauksaimniecības ķimizācijas speciālisti. Tā ir rūpnieciski zinātniskās apvienības «Latvijas lauksaimniecības ķīmija» lauksaimniecības ķimizācijas Latvijas republikāniskā projektu un pētījumu stacija, ko vada mūsu novadnieks — aglonietis, zinātnu kandidāts, docents Antons Skromānis.

Šī stacija nav radusies, kā saka, klajā laukā. Tās aizsākumi meklējami jau 1864. gadā, kad Rīgas Politehniskajā institūtā G. Tomasa vadībā tika organizēta agroķīmiskā stacija. Divdesmitā gadsimta sākumā Rīgas Centrālā lauksaimniecības biedrība profesora P. Kulitāna vadībā sāka pētījumus ar minerālmēsliem. Par stacijas priekšgaitnieci var uzskatīt arī profesora J. Viņņa 1922. gadā izveidoto laboratoriju, kas darbojās Latvijas Zemkopības ministrijas zemes ierīcības nodaļā. Tajā laikā pastāvēja vēl arī citas augsnes agroķīmiskās analīzes stacijas un laboratorijas. Tās tika apvienotas 1938. gadā. Kopš šī laika darbojas agroķīmijas laboratorija Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā.

Lai sasniegtu tagadējo līmeni, stacija izgājusi vairākus attīstības posmus, lauksaimniecības zinātnu kandidāts Antons Skromānis to vada kopš 1983. gada. Te pašlaik darbojas 11 nodaļas ar 19 laboratorijām un sektoriem, strādā ap trim simtiem cilvēku, tajā skaitā viens lauksaimniecības zinātnu doktors un 17 kandidāti.

Augsņu agroķīmiskās kartēšanas nodaļa sistemātiski ik pēc pieciem sešiem gadiem izdara visu republikas saimniecību lauksaimniecībā izmantojamā zemes agroķīmisko apsekošanu, ņemot paraugus no katrām diviem līdz sešiem hektāriem, ievērojot reljefa īpatnības, piesārņotību ar akmeņiem, meliorāciju u. c. Pēc analīžu rezultātiem sastāda skābuma, kustīgā fosfora un apmaināmā kālija kartes.

Augu un mēslošanas līdzekļu analīzes nodaļa gadā izdara vairāk par 600.000 pārbaudēm, tai ir vairākas laboratorijas. Piemēram, masveida analīžu, kurā katru dienu pārbauda pa 1500

paraugiem, nosakot skābuma pakāpi, kustīgo fosforu un kāliju, mikroelementu — nosaka boru, varu, molibdenu, arbitrāžas analīžu — organisko un minerālmēsļu kvalitāti, speciālo — organisko vielu, nitrātu, amoniāku un tamlīdzīgi daudzumu un citas.

Lopbarības kontroles nodaļa gadā apstrādā desmit, vienpadsmit tūkstošus paraugu, datus vēlāk republikas saimniecību speciālisti izmanto sabalansētu racionu izstrādāšanai dzīvnieku ēdināšanā. Pierādīts, ka pateicoties tam, lopbarības patēriņš samazinājies par 5—10, bet piena izslaukumi pieauguši — 7—12 procentiem.

Organisko mēsļu un augsnes auglības nodaļa nodarbojas ar zemes auglības celšanas programmu izstrādi, plānveidīgas kontroles ieviešanu kūtsmēsļu un citu mēslošanas līdzekļu ražošanā, izmantošanā pēc veidiem, kā arī izstrādā organisko mēsļu standartus.

Augsņu agroķīmiskās izpētes, agroķīmiskās informācijas apstrādes un apkopšanas kontroles nodaļas pūliņu viens no svarīgākajiem rezultātiem ir tas, ka kopā ar Latvijas Lauksaimniecības Zemkopības un ekonomikas zinātniski pētniecisko institūtu izveidota un ar jauniem datiem pastāvīgi tiek papildināta augšņu agroķīmiskās izpētes datu automatizētā banka (DAB), ku-

rā glabājas dati par katrām 2—6 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamā zemi. Šī banka ir normatīvā bāze dažādu agroekonomisko jautājumu izlemšanai saimniecībās, informatīvās skaitļošanas sistēmas «augšne—raža» sastāvdaļa un tiek izmantota dažādu ieteikumu sastādīšanai. Šī nodaļa veic daudz citu uzdevumu, tajā skaitā izstrādā arī augsņu izpētes metodiku, lai varētu izmantot elektronu skaitļojamās mašīnas, lielu uzmanību velta zinātniskā darba popularizēšanai.

Rosīgi darbojas lauka izmēģinājumu un mēslošanas līdzekļu pielietošanas normatīvu izstrādes, projektu un tāmes dokumentācijas mēslojuma pielietošanā izstrādes un autorkontroles, projektēšanas darbu mehanizācijas un automatizācijas, augsņu kalpošanas un dokumentācijas sastādīšanas, ķimizācijas ekonomiskās efektivitātes aprēķinu un citas nodaļas.

Lielākajā daļā republikas rajonu ir stacijas agroķīmiskās laboratorijas, kur tiek veikti pētījumi dažādu mēslošanas līdzekļu un dozu efektivitātes noskaidrošanai lauka apstākļos (Preiļu rajonā to ar sekmēm dara Vilhelmine Petrova). Plašas, labi apgādātas laboratorijas ir Valmierā, Daugavpilī, Alūksnēs un Gulbenes ķimizācijas stacijās. (Nobeigums nākamajā numurā)
A. MEZMALIS

ATTELOS: līdzstrādniece agroķīmike Ligita Melece iepazīstina ar izmēģinājumu lauku agrofirma «Ādaži» teritorijā; stacijas direktors Antons Skromānis ar ražošanas un zinātniskās apvienības «Agra» sektora vadītāju, Latvijas PSR Valsts prēmijas laureāti (par sistēmas «lauks—raža» izstrādi) Mirdzu Ozolu.

Laikabiedra portrets

Siera rūpnīcā ar tās sarežģītājam tehnoloģiskajām līnijām un iekārtām īpaši loma ir aparātu uzraugiem. No tā, kā savus pienākumus veic viņi, atkarīgs katrs no čehiem un rūpnīcas kopumā darbs. To labi apzinās arī Māris Ancītis (attēlā), tāpēc cenšas strādāt, lai viss ritētu kā nākas. (Viņš apkalpo iekārtu sviesta čehā.

KVALITĀTES DIENAS DEVĪZE: VAIRĀK SIEROŠANAI DERĪGA PIENA!

(Turpinājums no 1. lpp.)
telpās, logi jāaizklāj ar speciāliem tīkļiem vai marli. Lai pienā neiekļūtu apkārtējās vides smakas, telpas un teritorija jāuztur tīrībā. Griestiem un sienām pastāvīgi jābūt nobalsinātiem, grīdām — izmazgātām ar hlora šķīdumu. Tagad vasarā rūpīgi jāmazgā govju tesmeņi, lai pienā nenokļūst smiltis.

Daudz tiek runāts, bet joprojām bez sekmēm par pirmo strūklu noslaukšanu krūzītēs. To kā nav tā nav, tiek lietoti visdažādākie trauki, vai slaukts zemē. Ir paredzēts, ka no 100 govīm jāievāc trīs līdz četri kilogrami šāda piena. Tikpat veda problēma ir arī dokumentācijas noformēšana, ko daudzās vietās joprojām veic «no zila gaisa». Obligāti jāizdara piena analīzes, ko bieži vien ignorē Leņina kolhozā, Rudzātu padomju saimniecībā un citur. Ir gadījumi, kad fermu brigādiere atstāj uz galda pusaizpildītas pavadzīmes un vienaldzīgi aiziet mājās, lai piena vedējs dara, ko grib.

Rūpnīca sastādījusi reagentu izņemšanas grafikus, bet tos ievēro tikai trīs saimniecībās. Viņa un arī citi runātāji atzīmēja, ka pēdējā laikā piena kvalitāte uzlabojusies, taču darbs jāturpina vēl rūpīgāk un jāsniedz daudz labāki rezultāti.

Rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenā zootehniķe He-

lēna Veikšāne vēlreiz atgādināja par vispārzināmu lietu obligātu izpildi.

Par veterinārā dienesta galvenajiem uzdevumiem runāja šī dienesta darbinieks Meldersis. Tie ir — fermu savlaicīga dezinfekcija, ar leikozī slimo govju izolēšana no ganāmpulka. Jāsakopj un jānograntē ganību ceļi, lai lopiem nav jābrien pa dubļiem.

Noslēgumā rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieks Alberts Eglītis rezumēja apspriesto sanāksmē, atbildēja uz jautājumiem.

Darba kārtības otrais jautājums — degustācija. Ne velti šādas sanāksmes tiek rīkotas degustāciju zālē.

Kā parasti, saimniecību, kur ražo labāko pienu, pārstāvjiem tiek pasniegti Goda raksti un ziedi. («Sarkanā ausma», «Nākotne», Leņina saimniecība). Tad pieņem kopīgo rekomendāciju, kurā noteikti galvenie uzdevumi. Šoreiz tie ir uzlabot sanitāro stāvokli visās novietnēs, ievērot darbā veterinārās prasības, stingri pieturēties piena piegādes siera rūpnīcai grafikam, ievērot instrukcijas piena trauku mazgāšanā un uzglabāšanā. Panākt, lai piena blīvums būtu 28 grami kubikcentimetrā un olbaltumvielu saturs — 3,2 procenti.

Sandra ZAICEVA

NO KOLHOZA VALDES SĒDES PROTOKOLA

Kārtējās kolhoza «Krasnij Oktjabrj» valdes sēdes darba kārtības pamatjautājums bija saimnieciskās darbības rezultāti šā gada pirmajā pusē. Informāciju sniedza agrofirma plānu un ekonomiskās nodaļas priekšnieks Anatolijs Sabanskis. Viņš minēja daudzus skaitļus un faktus, kas raksturo stāvokli saimniecībā, nosauca faktorus, kuri sekmējuši plānu un sociālistisko saistību izpildi, minēja arī tos, kas bremzē, iepazīstināja ar atsevišķu fermu un ražošanas iecir-

kņu rādītājiem. Jautājuma apspriešanā piedalījās kolhoza priekšsēdētājs Romualds Kavinskis, cukkopības kompleksa vadītājs Pēteris Leitāns, saimniecības galvenā zootehniķe Irēna Norkārkle, agrofirma generāldirektora pirmais vietnieks Pēteris Zukulis un citi.

Savās runās īpaši uzmanību viņi pievērsa tieši stāvoklim cukkopības kompleksā, kas ir galvas ražošanas galvenā bāze. Šo dzīvnieku ganāmpulks samazinājies par vairāk nekā 1400 cūkām.

Valdes sēdē uzsvērts, ka kompleksa vadībai un speciālistiem jāveic attiecīgi organizatoriskie pasākumi, jāuzlabo darba apstākļi un disciplīna, jāceļ visu strādājošo atbildība par katru no tiem uzticētajiem ražošanas iecirkņiem un cikliem, jāpārskata darba samaksas sistēma, jāizstrādā un jāievieš tāda, kas mudinātu cilvēkus strādāt apzinīgāk. Bagātākiem, bet ne izšķērdīgākiem jābūt cūku barības racioniem.

Atzīmēts, ka pēdējā laikā ša-

jā nozarē uzlabota vadība, kjuvis spēcīgāks un zinošāks zooveterinārais dienests, nenākas sūdzēties arī par barību, taču laiks būt jau arī atdevei.

Kolektīvā pēdējā laikā notikušas vairākas apspriedes, kurās risināti daudzi sasāpējušie jautājumi, to atrisināšana radījusi pozitīvas iezīmes. Aizsāktais nav jāatstāj pusceļā. Viens no svarīgākajiem uzdevumiem ir panākt, lai katrs darbinieks godīgi veiktu pienākumus, atbildētu par saviem pūļu rezultātiem. Kā viena no iedarbīgām svirām te varētu būt darba līdzdalības koeficienta pielietošana.

Valde izteica pārliecību, ka, zinot fermas kolektīvu kā spējīgu veikt sarežģītus uzdevumus, ar lielu piederību, var būt pārliecināti, ka arī šoreiz vēl ne viss ir zaudēts. Bet, lai pārliecība būtu ciešāka un stingrāka, pieņemts īpašs lēmums, kurā noteikts visiem vadītājiem pastiprināt disciplīnu, būt patstāvīgākiem, drošāk nākt klajā ar iniciatīvu, ieklausīties kolektīva domās, izstrādāt un iesniegt izskatīšanai valdē savus priekšlikumus par darba samaksas nokārtosšanu, tos saskaņojot ar plānu un ekonomisko nodaļu.

Juris KAUSA

Par ciešāku sadarbību

Kopš esam tikuši pie tik skaista grāmatu nama, augusi mūsu rostība, jo labiekārtotās un ērtās telpās patīkamāk strādāt kolektīvam, varam pie sevis uzaicināt grāmatu autorus, dot iespēju rajona iedzīvotājiem tikties ar viņiem. Sarīkot arī citus kultūras pasākumus.

Viens no tiem, kas plaši izskanēja un tika kuplīnāts ar bērnu ļoti vispusīgo un plašo iztēli, bija viņiem veltīto grāmatu svētki. Tos iecerējām un organizējām rajona mērogā, dodot iespēju kuplīnāt ar pašu sagatavotām programmām, ar bērnu zīmējumu izstādi, kas turpinājās vairākas dienas.

Ne tikai mums, grāmatu nama «Latgale» darbiniekiem, bet arī citiem sarakojuma apmeklētājiem patika Riebiņu vidusskolas audzēkņu uzstāšanās skolotājas Martas Kavinskas vadībā: viņi bija atveduši teatralizētu montāžu «Minēsim mīklas» (attēlā — moments no uzveduma Igora Pliča foto-redzējumā).

Jau grāmatu nama atklāšanas reizē mums un viesiem savu koncertu sniedza Riebiņu ciema etnogrāfiskais ansamblis, ansambļa dalībnieču dziedāto dziesmu pavadībā pirmo reizi grāmatu nama sapostajā zālē ienāca apmeklētāji, un vēlāk daudzi klausījās koncertu otra stāva zālē. Bet, šķiet, vēl košāk riebiņiešu balsis skanēja tajā reizē, kad pie mums viesojās Centrālās grāmatu bāzes kolektīvs un Rīgas grāmatnīcu direktori.

Būdami pateicīgi par šo sadarbību, kas klūst aizvien ciešāka un sirsnīgāka, arī mēs cenšamies ko darīt no savas puses. Piemēram, ļoti labprāt mūsu pārdevējas dodas uz agrofīrmas kultūras namu ar grāmatu kiosku, kad tur tiek organizēti pasākumi ar cilvēku lielu pieplūdumu. Gribam cerēt, ka tiksm biežāk aicināti, ka mūsu sadarbība ies dzīlumā un plašumā.

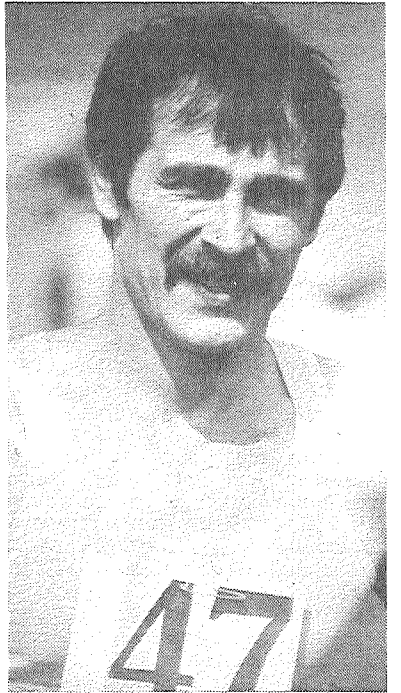
Bronislava LUDŽENIKA,
grāmatu nama «Latgale» direktore

Nav apritējis ilgs laiks, kopš Jāzeps Šņepsts beidzis Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju un ieguvis veterinārā ārsta kvalifikāciju. Kādu laiku strādāja par kolhoza «Krasnij Oktjabrj» galveno veterināro ārstu, parādīja sevi kā zinošu un enerģisku speciālistu. Tagad viņš izvirzīts ļoti atbildīgā un svarīgā postenī — par liellopu embriju transplantācijas centra vadītāju. Šis centrs tikko tagad sper pirmos soļus, bet to gaida liela un atbildīga nākotne.

Agrofīrmā Jāzepu Šņepstu pazīst arī kā vispusīgu sportistu, kurš gūst labus rezultātus sacensībās. Viņš ir viens no rezultatīvākajiem volejbola un basketbola komandu dalībniekiem. Uz «tu» ir arī ar sporta karalieni — vieglatlētiķi. Ir gadījies redzēt, kā attālumu no mājām līdz skolas sporta zālei vai laukumam viņš pārvar skrienot — tas ir kilometrs ar garu «astīti». Šajā un citos treniņos gūtais, vēlāk «atrodas» sacensībās. Piemēram, šogad spartakiādes noslēguma sacensībās 100 metru distanci viņš uzveica 11,9 sekundēs. Labākais rezultāts šajā distancē viņam ir krietni augstāks. Jāzeps Šņepsts labi startēja arī citās sprinta distancēs, piemēram, 400 metru skrējienā, uz viņu biedri allaž liek lielas cerības stafetes skrējienos, un tās attaisnojas.

Nodarbībās, treniņos un sacensībās Jāzeps Šņepstu allaž var redzēt mešanas sektoros. Grūti ar viņu sacensties šķēpa mešanā vai citos sporta veidos.

Vispusīgs sportists

Būs vairāk kārtības

Sakarā ar tagad noteikto kārtību viens pircējs varēs iegādāties līdz diviem kilogramiem gaļas, pusfabrikātu un pirmās kategorijas subproduktu, ne vairāk par diviem mājputnu kautķermeņiem, līdz kilogramam desu par valsts mazumtirdzniecības cenām, puskilogramam siera un sviesta, simts gramam (divas paciņas) presētā rauga, divām paciņām nemaltās

pupiņu kafijas (puskilograms), divām kārbām šķīstošās kafijas un diviem kilogramiem cukura

Latvijas PSR Tirdzniecības ministrija un republikas Patērtāju biedrību savienība uzsver, ka tam ir tikai pagaidu raksturs, kura mērķis panākt, lai šie produkti vienmēr būtu pieejami visiem pircējiem.

Ventilators 5

SLUDINĀJUMI

Riebiņu mehānisko darbnīcu kolektīvs, kurš šajā vasaras svētmēģāuzām izslāpis, ar izbrīnu raugās uz diviem aizdomīgiem skapiem pie sienas. Tas viens ir vecs un nolietojies, bet otrs — atvests pirms kādiem N mēnešiem. Uzraksti gan liecina, ka domāti gāzētajam ūdenim, bet mēs netīcam — ūdens jau būtu vajadzīgs fēgād, nevis tad, kad aiz sienas aurosnieģputeni. Laikam gan, spriež daži, šīs te esot elektronu skaitļojamās mašīnas, kas reģistrē katra darbnīcu vīra darba ražīgumu un līdzdalības koeficientu. Aizdomīgajiem skapiem klāt neķeras arī elektrīki.

Meklējam speciālistu, kas noskaidros minēto kastu mērķus un uzdevumus.

◆◆◆

Pēdējā laikā vakaros Riebiņu ciemata ielās vērojama kāda parādība, par kuru nobažījies iedzīvotāji, vai tā nevar izraisīt zemestrīci. Jo logi jau tric un māju pamati vibrē. Pazīmes ir šādas: kad visiem laiks ir ieturēt mieru, sāk alēties vairāki puspieaugušie daudzoņas ar motocikliem, sacelot nepanesamu troksni.

Uzdots speciālam dienestam pierakstīt uzvārdus un iesniegt materiālus attiecīgās iestādēs administratīvu sodu pieņemšanai, jo troksnī un izplūdes gāzēs apdulīnātie braucēji pret aizrādījumiem ir kurlī.

◆◆◆

Sakarā ar to, ka šoferi Staņislavs Melderis un Ivans Turčakovs nespēj atteikties no sistemātiskas dzeršanas darba vietās, viņiem piedāvāt darbu, kurš nav saistīts ar parādīšanos cilvēkos, transporta līdzekļu vadītāju apliecības viņiem kļuvušas par nepanesamām — lūdzam nōdot uzglabāšanai VAI.

HUMORS UN SATĪRA

PIEKĻĪDENĪ

Stipras gribas cilvēks ir kā klints — nekur tu viņu nenobīdīsi. Ap to skalojas visādi ūdeni, bet viņš stāv kā stāvējis. Tādai klintij arī darba grāmatnīcā var atrast vienu vienīgo ierakstu. Bet dzīvē iekārtots arī tā, ka ik polam ir savs pretpols un visiespējamākā starpkombinācija. Izplatīta parādība ir antiklinitisms. Jau no folkloras zinām, ka tam senas saknes: pazudušie dēli, kļaidoņi utt.

Šis novirziens sastopams arī agrofīrmā. Piemēram, Jānis Lazdāns strādāja par šoferi pie melioratoriem. Kādā dienā visi redz: nav Jāņa. Kur tad šis? Jāņi tā kā jau patālu. Nodziedāja Raimonda Paula dziesmiņu «Kur tas Jānis ir pelicis...», bet neatsaucās. Todien brigādei darbs nevedās, jo kā tu iztiksi bez šofera. Vīri bija nikni.

Vēlāk atklājās, ka Jānim labāk patīkot pie celtniekiem, pie tiem tad arī pieklīdīs paklusām. Zēl šķirties no cilvēka, bet ko tu darīsi — lai iet arī pie celtniekiem, ja labāk patīk. Tikai tas jādara pēc visiem likumiem. Taču pieklīšanas cienītāju lielam lielais vairums likumiem uzspļauj. Teiksim, ar likumu aizliegta brāļošanas darba laikā ar «zāļu pūķi». Vispārziņams, ko nodara šīs sabiedriskais ļaunums, un tāpēc tam pieteikts karš uz dzīvību un nāvi. Tas ir, uz atbrīvoto no žņaugiem cilvēku dzīvību un turpmāku ražīgu darbu, un uz «zāļu pūķa» galīgu iznīdēšanu.

Brāļošanas ilgums ar šo nezvēru, atkarībā no apstākļiem, ir dažāds. Savā ziņā rekordu (vismaz vietējās nozīmes) uzstādīja Vilis Droz-

dovskis, kurš «zālē pūķa» sabiedrībai bija prieklīdījis no 22. jūnija un noturējās līdz 15. jūlijam. Salīdzinājumā ar to Jevgēnija Krotova vai Vasilija Lavrenova pieklīšana sava neilguma dēļ bijusi bērnu spēlīte. Tomēr arī tām nepatīkamas sekas — pārvešana darbā ar zemāku atalgojumu, visu piemaksu atņemšana. Dārgs ir šis prieks — nodevas pūķim.

Starp cienītājiem, izrādās, netrūkst arī misionāru — to, kuri paši pielūdz šo dievību, un cenšas tam pievērst «atkritējus» — nedzērējus vai mazdzērējus. Par templiem, kur veikt «pieklīšanas rituālu», tas ir, brāļošanos ar «pūķi», tiek izraudzītas vietas pie dabas krūts (tālāk no acīm), vientuļas, aizmirstas... Pēdējā laikā arī automašīnu kabīnes. Tiesa gan — tur ir par šauru trim dūšīgiem vīriem, bet vai, upurējot dievībai, kāds skatās uz restorānu ērtībām?

Tātad, misionārs, kurš alkoholam pievērsa neticīgos, bija mehāniķis Viktors Krusts, kultam pievērsti tika šoferi Staņislavs Melderis un Andris Pauniņš. Vienīgā laime, ka viņi vēl nav gluži pazuduši, nogrimuši alkoholisma antiklinitismā, tālab glābjami — viņiem vēl tic. Arī mehāniķim dota iespēja pastrādāt par šoferi — šajā kategorijā viņš būs vairāk pasargāts no ļaunuma, jo garāzās «zāļajam» sīvi brūk vīrsu vadītāji, kolektīvs, bet uz ceļiem to apdraud Valsts autoinspekcijas darbinieki.

Jau no šiem piemēriem skaidri redzams, ka kļaidošana pa «zāļu pūķi» fakām ne pie kā laba nenoved. Benedikts KAULACIS

PIECĪTI — PAR VIZĪTI

sētu apmeklēšanu viņai pienākas papildus samaksa uz individuālo pieteicēju rēķina. Atkarībā no attāluma, kurš jāpārvar sēklotājai, un citām viņai zināmām pazīmēm, honorāra lielums tika noteikts no pieciem līdz desmit rubļiem.

Viss gāja kā pa sviestu. Taču starp mūsdienu cilvēkiem ir vi-

sādi, arī tādi, kuri pažēlos piecīti un uzrakstīs sudzību. Tā atgādījās arī šoreiz. Uzzinājusi par šāda signāla esamību, Tatjana Sebeko no jauna devās pa sētām, šoreiz... lai atdotu «iekasētos» rubļus. Taču tas neglāba no soda.

Morāle: arī mazam kukulim lielas, jaunas sekas.

VAI JŪS LASĀT LAIKRAKSTU ?

TO VAR PASŪTĪT VISAS SAKARU NODALĀS UN PIE SABIEDRISKAJIEM PRESES IZPLATĪTĀJIEM

PATEICĪBA

Sirsnīgs paldies darba biedriem, organizācijām, visiem, visiem par sveicieniem un labiem novēlējumiem manas dzīves jubilejā.

Alberts ČEIRĀNS

Redaktors A. RANCĀNS

Lai pār tavu rūpju mūžu Kapu kalnā salda dusa. Tavai piemiņai skan sirdī Sēru dziesma klusa, klusa.

(F. Bārda)

Izsakām dziļu līdzjūtību Olgas ŠANGELES tuviniekiem, no viņas uz mūžu atvadoties.

Agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» administrācija un sabiedriskās organizācijas

JAUNAIS CEĻŠ

Laikraksts «Jaunais ceļš» («Новый путь») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās. Fotosalikums.

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofīrma «Krasnij Oktjabrj». Telefoni — redaktoram 56652. Nodaļu vadītājiem — 56782.

Met. Pasūt. 4921

Iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta iespieloksne.